

derfor i det Hele paa dette Punkt tilraade at følge det Mindretal af Udvalget, som fra-raader Vædringsforslaget. Vædringsforslaget under Nr. 67 kan jeg gaa ind paa, og det Samme gjælder Vædringsforslag under Nr. 68 og 69. Vædringsforslag under Nr. 70 er blot en Redaktionsændring, som jeg ikke har Noget at indvende imod. Vædringsforslaget under Nr. 71 skal jeg heller ikke modsætte mig, men jeg kan selvfølgelig ikke have nogen personlig Overbevisning om det Spørgsmaal. Det dreier sig her om, hvorvidt der til et Skorstensrør maa udmunde mere end 8 Raskelovne. Udvalget mener, at man burde forandre 8 til 12; det er jo muligt, at det kan gøres uden Betænelighed, og det skal jeg derfor ikke have Noget at indvende imod. Heller ikke har jeg Noget at indvende imod Vædringsforslag under Nr. 72 og 73. Hvad Vædringsforslag under 74 til § 49 angaar, skal jeg heller ikke have Noget imod det at erindre. Forslaget gaar jo væsentlig ud paa, at det ikke skal være nogen nødvendig Forpligtelse at anbringe Emrør paa Rjølkenildsteder, men naar der anbringes Emrør, skal Rjøret være forsynet med en Klap; det maa ikke ledes ind i Rjølkanalen, men skal føres op i samme Høide som denne. Det er muligt, at disse Emrør kunne undværes, eller endog at det i mange Tilfælde ikke engang er hensigtsmæssigt at have dem, saa jeg ikke kan have Noget imod Vædringsforslaget at indvende. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 75 til § 51, da gaar det jo ud paa at stille strengere Fordringer med Hensyn til Raskelovne af Ler, Porcellæn og Murværk, end Lovforslaget har foreslaaet i § 51, 2. Jeg er rigtig nok tilbøielig til at tro, at Jernrør fra den Slags Ovne ikke let ville blive opvarmede til en saadan Varmegrad, at nogen Brandfare deraf kan flyde, men sikker derpaa er jeg naturligvis ikke. Jeg tror derfor heller ikke, at der vel kan være nogen særlig Betænelighed ved dette Vædringsforslag. Vædringsforslaget under Nr. 76 følger af sig selv. Forslaget under Nr. 77 er egentlig en ikke saa lidt i de daglige Sædvaner indgribende Vædring; det gaar nemlig ud paa at forbyde, at der maa være Spjæld i Rjøl fra Raskelovne til Skorstøen. Grunden dertil er formentlig den, at man anser disse Spjæld for særlige, forsaavidt som de kunne bevirke, at Fjøl kvæles ved Kulos, dels fordi Beboerne selv i visse Tilfælde for at holde paa Varmen, som man kalder det, dreie Spjældet til, og dels fordi det ved et Tilfælde kan falde til af sig selv. Det er jo et i sig selv meget omtvistet Spørgsmaal, og paa den anden Side kan man jo anføre, dels

at det i Ildbrandstilfælde, ved Skorstøensild og Sligt, er den første og naturlige Foranstaltning, som Brandvæsenet træffer, at lade Spjældet lukke, og dels er der jo i alt Fald en almindelig Tro hos Fjøl, at man, naar Ilden væsentlig er udbreendt i Raskelovnen, kan bevirke, at der holdes paa Varmen ved at lukke Spjældet. Jeg skal derfor egentlig tro, at det er en Forholdsregel, der kan have sin Betænelighed, naar man tillige henfer til, at disse Ulykkestilfælde ved Kvælning af Kulos dog egentlig ikke kunne siges at være meget hyppige. Det er derfor et Spørgsmaal, om det ikke er en noget for radikal Forholdsregel, at man blot af Hensyn til disse Tilfælde helt vil forbyde Fjøl at have Spjæld. — Vædringsforslaget under Nr. 78 har jeg ikke Noget at erindre imod; heller ikke mod Vædringsforslagene under Nr. 79 og 80. Nr. 81 skal forbigaaes her. Hvad Vædringsforslaget Nr. 82 til § 60 angaar, vil jeg blot foreløbig bemærke, at der vist her er udfaldet et Ord. Der staar „til Indretning af Stald i en Eiendom udtræves, at der foruden det i § 22 fastsatte Areal endvidere for hver Kjø, hvortil Staldrum indrettes, lades“ — her skal formentlig tilføies „ubebygget“ — „et Areal af 20 Kvadratalen og for hver Hest 10 Kvadratalen“. Jeg kan vel maaſte erkende, at en Hestestald ikke foranlediger fuldt saa megen Gene for Beboerne som en Kjøstald, og at der derfor kan være Grund til at stille noget mindre Fordringer i saa Henseende; men jeg skal dog drage meget i Tvivl, at man kan sige, at det var positivt sundt at have Hestestald i Nærheden. I ethvert Tilfælde er det ikke behageligt, og jeg synes heller ikke, at det vil være muligt rationelt at godtgjøre, at det skulde være sundt, sammenlignet med Intet at have. Dette kan dog ikke være nogen Hindring for, at det nok kan siges, at Kjøstalden forarsager mere Gene end Hestestalden. Jeg vil her kun gjøre denne Bemærkning, som vel egentlig kun vil have sin Betydning med Hensyn til 3die Behandling. Det er mig ikke rigtig klart, hvorfor man vil slette det 4de Punktum ud, idet dette Punktum gaar ud paa, at de nævnte Stalde ikke maa anbringes i Rum, hvis Gulv ligger under Gaardens eller Gaden Overflade, og paabyder, at der maa være sørget for en fuldstændig Afledning saavel af Urinen som af den daarlige Luft, saaledes at de ikke blive til Besvær for de Omboende. Det forekommer mig, at denne Regel burde beholdes, selv om man vil foretrække den foreslaaede Forandring med Hensyn til Fordringerne til Areal. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 83, at det sidste